

Arrest

nr. 277 510 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Mashterkor (Albanië). Nadat u uw lager onderwijs voltooide, mocht u niet verder schoollopen, daar uw familie politiek vervolgd werd. Uw vader kwam zo in een werkkamp terecht. U werkte in de landbouw in een coöperatieve. In 1985 trouwde u met uw man P. P. (...), waarna u in Pogradec ging wonen. U kreeg twee zonen. U bent ondertussen vier jaar feitelijk gescheiden van uw echtgenoot. Uw ene zoon zit in de gevangenis, de andere is in Duitsland. Na 1997 beschikte u over een eigen stuk grond waarop u landbouw bedreef. In 2007 werd u ziek. U ging naar verschillende dokters en ziekenhuizen in Pogradec. Het enige dat u kreeg was pijnstillende medicatie. U bleef gedurende jaren pijn hebben. In februari 2012 verergerden de symptomen.

U werd naar het ziekenhuis gebracht waarna u enkele onderzoeken onderging. De conclusie was dat u een kijkoperatie moest ondergaan om te weten te komen wat er juist scheelde. Hoewel u daar mee instemde, was uw familie hier niet mee akkoord. U werd via een ambulance naar een ziekenhuis in Tirana gebracht. Daar onderging u andermaal verschillende onderzoeken, waarna er tot eenzelfde conclusie besloten werd: u moest geopereerd worden om te kijken wat er aan de hand was. Uiteindelijk bleek u een appendicitis te hebben, die slecht zichtbaar was doordat deze achter uw andere organen lag. U werd hier aan geopereerd. In 2016 kreeg u opnieuw een infectie aan uw buik. Een eerste onderzoek in een ziekenhuis in Pogradec leverde niets op en u werd doorverwezen naar een gynaecoloog. De gynaecoloog kwam tot de vaststelling dat er een massa in uw buik aanwezig was. Na verder onderzoek in een Grieks privéziekenhuis in Tirana werd deze tumor operatief verwijderd. Uw broers en zussen betaalden deze behandeling. Tijdens de COVID-19 pandemie kreeg u opnieuw last van uw buik. Er bleek een nieuwe tumor te groeien. Daarnaast kreeg u sinds september 2021 last van pijn aan uw borstkas. Uit onderzoek bleek dat u een aangeboren hartaandoening had, waarvan de symptomen pas op latere leeftijd zich manifesteren. U kreeg een therapie van medicatie voorgeschreven. Voor de tumor in uw darmen stelden de artsen voor om uw dikke darm weg te nemen en een stoma te plaatsen. Dit wou u echter niet, daar u geen vertrouwen had en u voordien in het Griekse ziekenhuis in Tirana een andere behandeling had gekregen. Een buurvrouw uit uw wijk maakte deze operatie enkele jaren geleden mee en sindsdien is zij invalide. Ook zag u op Youtube hoe deze operatie er aan toe zou gaan en hoe er in het buitenland mee wordt omgegaan. U verliet Albanië op 19 december 2021 en reisde per bus naar België waar u twee dagen later aankwam en op 23 december 2021 om internationale bescherming verzocht. U vreest bij terugkeer alleen te staan met uw ziekte, daar er niemand voor u kan zorgen. Uw broers en zussen hielpen u in het verleden financieel. Dit was evenwel een zware economische belasting voor hen en nu kunnen ze dat niet meer.

U bent in het bezit van uw Albanees paspoort en uw identiteitskaart. Daarnaast legt u een kopie neer van enkele Albanese medische documenten, een kopie van medische documenten aangaande uw behandeling in België en een kopie van een medisch overzicht van het opvangcentrum waar u verblijft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij terugkeer dat er niemand voor u zal zorgen en dat u alleen zal komen te staan.

Uw medische problemen an sich houden echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Evenmin ressorteren medische problemen onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovendien blijkt uit uw verklaringen en uit de documenten die u neerlegde dat u doorheen de jaren toegang had tot de Albanese gezondheidszorg, zowel in Pogradec, in Fier en in Tirana, en aldaar verschillende behandelingen onderging (NPO p. 5-6). Uit niets blijkt dat u bij terugkomst niet opnieuw toegang zou kunnen krijgen tot deze gezondheidszorg. Dat er verschillen in kwaliteit bestaan tussen de gezondheidszorg in België en Albanië wordt niet betwist, maar dergelijk kwaliteitsverschil houdt geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming (NPO p. 7). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Het feit dat uw broers en zussen u niet meer zullen ondersteunen, zoals zij dat in het verleden wel deden, daar ze het economisch moeilijk hebben, en u hierdoor alleen komt te staan, zijn problemen van socio-economische aard die evenmin verband houden met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin ressorteren deze moeilijkheden onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (NPO p. 6).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Dat u in België enkele medische procedures onderging wordt evenmin betwist. Uw Albanese medische documenten werden reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het “*verbod van willekeur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De Raad merkt verder op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden daar artikel 57/6 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een*

onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij een terugkeer naar Albanië vreest omwille van haar medische problemen. Zij vreest dat er niemand voor haar zal zorgen en dat zij alleen zal komen te staan (notities CGVS, p. 5-6).

2.2.6. De Raad duidt erop dat in de bestreden beslissing evenwel uitgebreid wordt gemotiveerd dat (i) haar medische problemen *an sich* geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming; (ii) bovendien uit haar verklaringen en uit de documenten die zij neerlegde blijkt dat zij doorheen de jaren toegang had tot de Albanese gezondheidszorg, zowel in Pogradec, in Fier en in Tirana, en aldaar verschillende behandelingen onderging; (iii) uit niets blijkt dat zij bij terugkomst niet opnieuw toegang zou kunnen krijgen tot deze gezondheidszorg; (iv) het gegeven dat er verschillen in kwaliteit bestaan tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, hetgeen niet wordt betwist, geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming; en (v) het feit dat haar broers en zussen haar niet meer zullen ondersteunen, zoals zij dat in het verleden wel deden, daar ze het economisch moeilijk hebben, en zij hierdoor alleen komt te staan, problemen zijn van socio-economische aard die evenmin verband houden met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch ressorteren deze moeilijkheden onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen afdoende argumenten bijbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.7. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat “*de bestreden beslissing (...) zich voor de afwijzing van verzoekers asielaanvraag steeds (baseert) op wat zij poogt te ervaren als zijnde simplistisch, inconsequent, tegenstrijdig of onwetend*” en een theoretisch betoog houdt inzake de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers om internationale bescherming, stelt de Raad vast dat dit betoog feitelijke grondslag mist nu nergens in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij gevreesde problemen bij een terugkeer naar Albanië, *in casu* de door haar aangehaalde medische problemen en socio-economische problemen. Dit betoog van verzoekende partij is dan ook niet dienstig.

Waar zij in haar verzoekschrift nog lijkt aan te voeren dat zij bij een terugkeer naar Albanië terecht zal komen in een manifest slechte humanitaire situatie ingevolge van haar medische problematiek en dat dit

het gevolg is van het handelen of de nalatigheid van actoren, bemerkt de Raad evenwel dat zulks nergens uit blijkt. Wat betreft haar medische problemen, wijst de Raad op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat zij doorheen de jaren toegang had tot de Albanese gezondheidszorg, aldaar verschillende behandelingen onderging en verder uit niets blijkt dat zij bij terugkeer niet opnieuw toegang zou kunnen krijgen tot deze gezondheidszorg. Verzoekende partij werpt dan ook geen ander licht op de motivering in de bestreden beslissing dat de door haar aangehaalde medische problemen *an sich* geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft haar verklaring dat haar broers en zussen haar niet meer zullen ondersteunen omdat zij het economisch niet breed hebben (notities CGVS, p. 6), treedt de Raad verwerende partij eveneens bij in de motivering dat dit problemen van louter socio-economische aard betreffen die geen verband houden met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch ressorteren onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Dergelijke socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92). In het dossier van verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die bij een terugkeer naar haar land van herkomst een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekende partij aangetoond. Zij het er overigens nog op gewezen dat verzoekende partij in het verleden steeds kon rekenen op steun van haar omgeving, meer bepaald van haar ouders, haar broers en zussen en haar bureu (notities CGVS, p. 6). Zij kon niet alleen op financiële steun rekenen, maar werd bijvoorbeeld ook door hen begeleid wanneer zij medische behandelingen diende te ondergaan (notities CGVS, p. 6). Gezien haar omgeving duidelijk bekommerd is om haar welzijn, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat men haar bij terugkeer naar Albanië niet geheel aan haar lot zal overlaten.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij meent dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (opgeheven bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (*BS* 11 juli 2018) en thans geregeld in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet) werd geschonden, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door haar neergelegde documenten. De Raad verwijst in dit verband nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.10., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 17 maart 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te

leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT